

عمده محتوای روایات است که در سیر و سلوک قابل تجربه می‌باشد

شماره پرسش: ۱۰۲۳۷

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۳/۷/۲۰ ۰۷:۰۰:۰۰

متن پرسش

با سلام: روایت ذیل سند قوی دارد؟ «إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى شَرَاباً لَأَوْلِيَاءَهُ: إِذَا شَرِبُوا، سَكِرُوا، وَ إِذَا سَكِرُوا طَرِبُوا، وَ إِذَا طَرِبُوا طَابُوا، وَ إِذَا طَابُوا ذَابُوا، وَ إِذَا ذَابُوا خَلَصُوا، وَ إِذَا خَلَصُوا طَلَبُوا، وَ إِذَا طَلَبُوا وَجَدُوا وَ إِذَا وَجَدُوا وَصَلُوا وَ إِذَا وَصَلُوا تَصَلَّوْا وَ إِذَا تَصَلَّوْا لَا فَرْقَ بَيْنَهُمْ وَ بَيْنَ حَبِيبِهِمْ» منظور از «لَا فَرْقَ بَيْنَهُمْ وَ بَيْنَ حَبِيبِهِمْ» چیست؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: مرحوم فیض کاشانی در کتاب «کلمات مکنونه» از طریق محمدبن جمهور آن روایت را به امیرالمؤمنین «علیه السلام» نسبت می‌دهد. عمده محتوای روایات است که در سیر و سلوک قابل تجربه می‌باشد. موفق باشید